

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/61/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814010157
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7814010157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2014, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Galla a prísediacich Júlie Bačovej a Malvíny Jakabovej, v trestnej veci odsúdeného P. Q., takto

r o z h o d o l :

Podľa § 166 Trestného poriadku s prihladnutím na právoplatný rozsudok o vine rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. IT/122/2010, zo dňa 27.08.2010, ktorým bol P. Q., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom W., S. Č.. XXX, okr. Rožňava, t.č. v Ústave na výkon väzby Košice, uznaný vinným:

v bodoch 2.,3.,4.,5.

zo spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1,3 písm.a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 59/2009 Z.z.,

v bode 7.

zo spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona prečinu pokusu úverového podvodu podľa § 14 ods.1, § 222 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 576/2009 Z.z.,

v bodoch 1.,6.

z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 59/2009 Z.z.

v bodoch 8.,9.

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 576/2009 Z.z. s poukazom na § 138 písm.b/,j/ Trestného zákona

o d s u d z u j e :

Podľa § 222 ods.3 Trestného zákona s použitím § 41 ods.1,2 Trestného zákona, § 36 písm.I/, § 37 písm.h/ Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5,5 (päť a pol) roka n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods.5 Tr.zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci P. Q. Okresný súd Rožňava, rozsudkom sp.zn. IT/122/2010, zo dňa 27.08.2010 schválil dohodu o vine a treste, podľa ktorej bol uznaný vinným z vyššie popísaného pokračovacieho zločinu úverového podvodu, ako aj z vyššie uvedených prečinov a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní

5,5 roka nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu v súlade s ustanovením § 48 ods.5 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest mu bol uložený podľa asperačnej (zostrujúcej) zásady, upravenej v § 41 ods.2 Trestného zákona, ale za použitia ustanovenia § 39 ods.2 písm.d/ Trestného zákona, v zmysle ktorej horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona sa zvyšovala o 1/3 -inu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona a trest sa ukladal nad 1/2 -icou upravenej trestnej sadzby v zmysle tohto ustanovenia v čase vyhlásenia rozsudku platnom.

Okresný súd Rožňava, uznesením sp.zn. 1Nt/2/2014 zo dňa 26.03.2014 podľa § 394 ods.1 Trestného poriadku z dôvodu uvedenom v § 41b ods.1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného P. Q. vedenej na Okresnom súde Rožňava, pod sp.zn. IT/122/2010.

Podľa § 400 ods.1 Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. IT/122/2010, zo dňa 27.08.2010, ktorým bol odsúdenému P. Q. uložený podľa § 222 ods.3 s použitím § 39 ods.2 písm.d/ ods.4, § 41 ods.1,2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5,5 roka , pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods.5 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 404 ods.2 Trestného poriadku trestnú vec odsúdeného P. Q. vrátil do prípravného konania.

Podľa § 403 Trestného poriadku odsúdeného P. Q. z dôvodov uvedených v § 71 ods.1 písm.c/ Trestného poriadku zobral do väzby s tým, že väzba začne plynúť dňom právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania čo do trestu.

Uznesenie o povolení obnovy konania nadobudlo právoplatnosť 26.03.2014.

Obnova konania bola povolená a výrok o treste bol zrušený v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, sp.zn. PL.US 106/2011, v ktorom v článku I. sa uvádza: v § 41 ods.2 Zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom I. Ústavy Slovenskej republiky. Pritom v danom prípade bol odsúdenému P. Q. uložený trest podľa znenia § 41 ods.2 pred nálezom Ústavného súdu a § 39 ods.2 písm.d/, ods.4 Trestného zákona, keďže išlo o dohodu o vine a treste.

Po vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania tento dňa 17.04.2014 podal na P. Q. obžalobu, v zmysle ktorej bolo potrebné rozhodnúť o novom treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd vo veci znovu rozhodoval o treste v zmysle ustanovenia § 166 Trestného poriadku, podľa ktorého súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a 41 ods.2 Trestného zákona.

Obžalovaný podľa správy z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, doposiaľ bol 11-krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch pre majetkovú trestnú činnosť. Po rozhodnutí vo veci 1T/122/2010, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, podľa ktorej mu bol uložený trest odňatia slobody trvaní 5,5 roka, bol rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp.zn. 1T/19/2011, zo dňa 02.05.2011 uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1,3 písm.c/ Trestného zákona, no súd upustil od uloženia súhrnného trestu k trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/122/2010 a tiež rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/17/2013, zo dňa 27.03.2013 bol uznaný vinným zo spolupáchatelstva prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Trestného zákona a aj v tomto prípade

bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, k trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/122/2010.

Podľa správy z Ústavu na výkon väzby Košice, počas výkonu väzby sa správa slušne a disciplinovane, disciplinárny trest mu uložený nebol.

Podľa ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa odseku 7 citovaného ustanovenia, ak sa ukladá zvýšený úhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods.2 Trestného zákona na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa neprihliada.

V danom prípade, keďže obžalovaný viacerými skutkami spáchal pokračujúci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods.1,3 písm.a/ Trestného zákona, pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Trestného zákona, ako aj prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b/ Trestného zákona, súd pri ukladaní trestu odňatia slobody postupoval podľa § 41 ods.2 Trestného zákona. Podľa citovaného ustanovenia horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona sa zvyšuje o 1/3-inu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Podľa ustanovenia § 222 ods.3 Trestného zákona horná hranica trestnej sadzby je 10 rokov a dolná 3 roky. Takýmto postupom dospel súd v danom prípade k trestnej sadzbe 3 rokov až 12 rokov 4 mesiace, v rozpätí ktorej sa určovala výmera trestu.

Súd pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

V zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Podľa ods.4 citovaného ustanovenia, pri určovaní druhu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd vychádzajúc z týchto úvah uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 5,5 roka pri trestnej sadzbe v rozmedzí od 3 rokov do 12 rokov a 4 mesiacov, ktorý považuje za spravodlivý a objektívny pre potreby individuálnej a generálnej prevencie a v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného, pri zohľadnení rozsahu trestnej činnosti, ktorej sa dopustil.

V súlade s ustanovením § 48 ods.5 Trestného zákona pre výkon trestu ho zaradil do Ústavu s minimálnym stupňom stráženia s prihliadnutím na skutočnosť, že vina bola uznaná na základe dohody o vine a treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je

poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.